निंशकोद्यस्तु संखाताः सहस्राणि च विंशतिः। सप्तवष्टिस्तयान्यानि नियुतानि च संख्यया ॥ ४ ॥ मन्वन्तरप्रमाणच्य द्रत्येतत् साधिकं विना । श्रष्टी भतसत्त्रसाणि दिव्यया संस्थया समृतं ॥ ५ ॥ दिपचाशत्त्रयान्यानि सइसाग्यधिकानि च। स्वायसुवो मनुः पूर्वं मनुः स्वारोचिषस्तथा ॥ ६ ॥ भीत्तमस्तामसञ्जेष रैवतञ्चाचुषस्तथा। षडेते मनवोऽतीतास्तथा वैवस्ततोऽधुना ॥ ७ ॥ सावर्सिः पच रौचाश्व भौत्याश्वागमिनस्वमी। एतेषां विस्तरं भूयो मन्वन्तरपरिग्रहे ॥ ८ ॥ वच्चे देवान्दर्षी स्वेव यचेन्द्राः पितरस्व ये। उत्पत्तिं संपन्नं ब्रह्मन् श्रूयतामस्य सन्तितः ॥ ८॥ यञ्च तेषामभूत् क्षेषं तत्पुचाखां महात्मनां। मनो:स्वायभ्वस्यासन् दश पुचास्तु तत्समाः ॥ १० ॥ यैरियं प्रथिवी सर्वा सप्तदीपा सपर्वता। ससमुद्रा करवती प्रतिवर्ष निवेशिता ॥ ११ ॥ खायस्तुवेऽन्तरे पूर्वमाचे चेतायुगे तथा। प्रियवतस्य पुचैक्तेः पौचैः खायस्वस्य च ॥ १२ ॥ प्रियव्रतात् प्रजावत्यां वीरात् कन्या व्यजायत । कन्या सा तु महाभागा कई मस्य प्रजापतेः ॥ १३ ॥ कन्ये हे दश पुचांस सम्राट्कृष्टी च ते उमे । तयोर्वे स्नातरः शूराः प्रजापतिसमा दश ॥ १४ ॥